

De ‘Komst’ van de Heer¹

Al eeuwenlang zien gelovige mensen uit naar het moment waarop de Heer Jezus terug zal keren. De discipelen vroegen Hem daar al naar in Mattheus 24:3. De Heer gaat dan uitgebreid in op wat er direct aan Zijn *aanwezigheid* (Grieks: *parousia* – NBG: komst) vooraf zal gaan.

De Heer waarschuwt dat er vele valse christussen zullen komen. Hij geeft Zelf in Mattheus 24:27, 37 en 39 aan hoe wij ze als *vals* kunnen herkennen: als er sprake is van een min of meer geheime aanwezigheid of komst, of een geleidelijke openbaring, dan gaat het om een valse Messias. Want, zegt de Heer: *Zijn aanwezigheid* zal zijn als een bliksemschicht die oplicht van het oosten tot het westen. Hierbij is absoluut geen sprake van een onzichtbare, geestelijke of onbekende *parousia*.

De Heer komt plotseling, snel, zichtbaar, krachtig, in het openbaar; Zijn komst gaat gepaard met hemelse tekenen. Al Zijn uitverkorenen worden dan verzameld. Dit alles heeft te maken met Israël en Zijn wederkomst naar de aarde. ***Op dit moment is er geen enkele aanwijzing dat Zijn parousia al heeft plaatsgevonden.*** Bovendien moet er vóór Zijn *parousia* eerst een tijd van verdrukking komen. *Na* de verdrukking van die dagen zal de Zoon des Mensen komen op de wolken des hemels met veel kracht en heerlijkheid.

Het is belangrijk dat wij begrijpen dat *Zijn parousia* niet slechts het **moment** van Zijn komst is. Hij zal gedurende een **periode aanwezig zijn** nadat Hij is gekomen.

Voorbeeld:

Paulus is een aantal malen in Corinthe aanwezig geweest. Elk bezoek en elke periode van verblijf daar was een *parousia*.

¹ De tekst van dit artikel is een bewerking van de tekst van de studiedag van gemeente Eben-Haëzer over het thema ‘Onze verwachting – doen wij daar iets mee?’ Voor komende studiedagen adviseren wij u regelmatig de website van Eben-Haëzer te raadplegen: www.godswoordcentraal.nl.

Het leven van de Heer op aarde was een echte *parousia*; vandaar ook Zijn Naam ‘Immanuel’ (עִמָּנוּאֵל – met ons God, Jesaja 7:14, 8:8, Mattheus 1:23). In de toekomst zal Hij, als Hij terugkeert op aarde, *aanwezig* zijn bij Israël en de natiën.

Maar óók als Hij komt in de lucht om ons tot Zich te nemen, zal dat een *parousia* zijn, want wij zullen in Zijn aanwezigheid zijn. Deze *parousia* begint wanneer wij weggevoerd worden om Hem te ontmoeten in de lucht (1 Thessalonicenzen 4:15-18), ‘*en zó*’, vervolgt de tekst, ‘*zullen wij altijd tezamen met de Here zijn.*’ (CV)

De *aanwezigheid* in Mattheus en die in Thessalonicenzen vinden plaats op verschillende tijden en plaatsen. Die van Mattheus is voor Israël, op de aarde; die van Thessalonicenzen is voor ons, die bij het lichaam van Christus horen, in de lucht. De komst van de Heer voor ons vindt éérst plaats; pas daarna die voor Israël.

De komst van de Heer voor Israël.

Een belangrijke aanwijzing voor de discipelen over de wederkomst van de Heer werd hun gegeven door de engelen die hen na de hemelvaart toespraken (Handelingen 1:11):

‘Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.’

De profeet Zacharia had hierover voorzeggd (Zacharia 14:4):

‘Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts; ...’

Ook Openbaring 1:7 bevestigt dat Hij zal komen met wolken en dat elk oog hem dan zal zien:

‘Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; ...’

Deze aanwezigheid van de Heer voor Israël volgt op een periode van grote verdrukking, ook wel Jakobs benauwdheid genoemd (Jeremia 30:7):

'Wee, want groot is die dag zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden.'

Dit is dezelfde grote verdrukking waar de Heer in Mattheus 24:21 over sprak:

'Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort.'

Ook Daniël 12:1 spreekt over een tijd van grote benauwdheid. Joël 2:1,2 zegt:

'... want de dag des Heren komt. Want hij is nabij! Een dag van duisternis en van donkerheid, een dag van wolken en van dikke duisternis.'

Ook Openbaring 7:14 rept over een 'grote verdrukking':

'En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams.'

Gaan wij door de grote verdrukking?

Als wij dit alles lezen, kunnen wij ons afvragen: maken wij die tijd van verdrukking mee? Gaan wij door de grote verdrukking? Het antwoord op deze vraag is eigenlijk al te vinden in de tekstgedeelten die wij met elkaar hebben gelezen, o.a. in Jeremia 30:7: het gaat om **Jakobs** benauwdheid, **niet** die van de natiën.

Toch kunnen wij ons afvragen: als God Zijn toorn daarna uitgiet over de natiën die het Zijn volk benauwd hebben gemaakt, maken wij dat dan mee?

Dit is een van de belangrijkste vragen waar de inwoners van Thessalonica mee worstelden.

Nadat Paulus op zijn tweede reis in Filippi een vrouw had bevrijd van een waarzeggende geest, lieten haar eigenaars hem in de gevangenis gooien. Maar Paulus en Silas waren 's nachts door een aardbeving bevrijd uit de gevangenis. De gevangenbewaarder kwam tot geloof,

maar de leiders van de stad kwamen Paulus toch verzoeken hun gebied te verlaten. Hierna kwam Paulus te Thessalonica, waar hij drie sabbatten lang in de synagoge mocht spreken. Maar toen vele niet-Joden tot geloof kwamen, werden de Joden afgunstig en veroorzaakten opstootjes. Paulus moest de wijk nemen naar Berea, waar de Joden juist alles wat hij kwam prediken onderzochten in de Schriften.

Intussen werd de gemeente die in Thessalonica was ontstaan blootgesteld aan zware vervolgingen. Zo zwaar zelfs, dat Paulus vanuit Athene Timotheus naar de stad stuurt, die met geruststellende berichten terug komt (1 Thessalonicenzen 3:1-13).

Nu schrijft Paulus zijn eerste brief aan de Thessalonicenzen (waarschijnlijk zijn oudste brief). Hierin is te zien dat het met hun **geloof** en **liefde** wel goed zat, maar dat er op het gebied van de **hoop** (verwachting) nog het een en ander ontbrak (1 Thessalonicenzen 3:6 en 10). Vooral omdat enigen waren overleden, vroeg men zich af hoe het nu verder zou gaan. Hierover ontving hij een woord van de Heer (4:15).

Een nieuwe openbaring.

Paulus vertelde de Thessalonicenzen iets dat bij geen enkele profeet of andere schrijver in de Schrift te vinden is. – De profeten wisten heel duidelijk dat de Messias Zijn voeten op de Olijfberg zou zetten, nadat Hij in wolken uit de hemelen was neergedaald. Ook de Heer had dit de discipelen na de hemelvaart laten bevestigen door de woorden van de hemelse boodschappers. – Paulus vertelt nu over een komst (aanwezigheid) van de Heer in de lucht, waar Hij de Zijnen tot Zich zal nemen!

Daarbij geeft Paulus in dezelfde brief twee belangrijke aanwijzingen over de toorn:

- in 1 Thessalonicenzen 1:9 en 10 prijst hij de Thessalonicenzen, omdat zij ‘... uit de hemelen Zijn Zoon verwachten ..., Jezus, Die ons bergt uit de komende toorn.’ Letterlijk staat hier in het Grieks: ‘uit de toorn de komende’ (CV). Dit betekent dat ook wij – zoals men in veiligheid gebracht wordt voor een nabij komende zware storm – evenzo uit het eraan komen van de toorn weggenomen, geborgen zullen worden;
- in 5:8 en 9 bevestigt Paulus dit nog eens:
‘... maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm, de verwachting van redding; want **God heeft ons niet gesteld tot**

toorn, maar tot het verkrijgen van redding door onze Here Jezus Christus, ...' (CV)

Later bevestigt Paulus dit nog eens in zijn brief aan de Romeinen, waar hij zegt (Romeinen 5:9):

'Veel meer zullen wij derhalve, thans door Zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem gered¹ worden van (letterlijk: weg van) de toorn.'

Dit moet voor ons afdoende antwoord zijn op de vraag of wij Gods toorn over de natiën mee zullen maken. Het antwoord is dus: **nee!!!**

Maar de vraag was in eerste instantie niet of wij Gods toorn over de natiën mee zullen maken, maar: gaan wij door de 'grote verdrukking'? Mattheus 24:21 en Marcus 13:19-24 maken duidelijk dat deze 'grote verdrukking' geheel in verband staat met de verwachting van de gelovigen uit Israël, die het koninkrijk verwachten. De *natiën* zullen dan de Messiasgelovige Joden vervolgen als nooit tevoren. Over hen giet God zijn toorn uit.

Natuurlijk betekent dit niet dat gelovigen nu geen verdrukking of benauwdheid mee zullen maken. Integendeel: de Thessalonicenzen maakten zelfs een zeer zware verdrukking mee. Ook Paulus treft keer op keer dit lot. Alle heiligen maken een zekere mate van verdrukking mee. Maar het lichaam van Christus zal niet worden getroffen door de 'grote verdrukking' zoals besproken door de Heer en in Openbaring 7:14 en Daniël 12:1.

Met wat voor lichaam gaan wij Hem tegemoet?

Hoewel het misschien een wonderlijke gedachte lijkt dat wij de Heer tegemoet zullen gaan *in de lucht*, wordt dit misschien wat begrijpelijker als wij inzien dat dit niet gebeurt met het lichaam zoals wij dat nu nog hebben. Nadat Paulus in 1 Corintiërs 15:35-49 vertelt met wat voor lichaam de doden worden opgewekt, vertelt hij vanaf 15:50 iets nieuws, een geheimenis. Hier gaat hij namelijk praten over het lichaam van die mensen die nog *niet* zijn gestorven als de Heer komt: (15:51-53)

'Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een

¹ NBG: behouden

ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen.'

Dit lichaam zal totaal anders zijn dan het lichaam dat wij nu kennen. In Filippenzen 3:20-21 zegt Paulus:

'Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Redder verwachten, de Here Jezus Christus, Die ons lichaam van vernedering zal veranderen zodat het gelijkvormig is aan Zijn lichaam van heerlijkheid ...'(CV)

Voor dit lichaam is het zonder meer mogelijk Hem tegemoet te gaan in de lucht, net zoals het voor de opgestane Heer mogelijk was ten hemel te varen.

Kees Brakshoofden

Bijlage

Vindplaatsen in de Schrift van:

ΠΑΡΟΥΣΙΑ, par¹-ousia (bij-zijnd) – aanwezigheid

Bij de teksten tussen haakjes gaat het niet om de komst van de Heer, maar om de komst/aanwezigheid van anderen (bijvoorbeeld: Stefanus). Soms is er in de (NBG-)vertaling voor een ander woord gekozen, bijvoorbeeld: verschijning.

Mattheus 24:3, 27, 37 en 39	2 Thessalonicenzen 2:1, 8 en (9)
1 Corintiërs 15:23 en (16:17)	Jacobus 5:7 en 8
(2 Corintiërs 7:6 en 7 en 10:10)	2 Petrus 1:16 en 3:4 en (12)
(Fil.1:26 en 2:12)	1 Johannes 2:28
1 Thessalonicenzen 2:19, 3:13, 4:15 en 5:23	

Het woord heeft **altijd** te maken met feitelijke lichamelijke aanwezigheid na aankomst.

Vergelijk apousia, ap-ousia (vanaf-zijnd): Filippenzen 2:12 – afwezigheid.

¹ **ΠΑΡ**, par, Grieks – afhankelijk van de context: *langs* of *bij*. Hier derhalve: bij